

Full diocesà

18 de febrer del 2018

p4 – Aplec de l'Esperit/Tortosa 2018

p5 – Mn. Lluís Ruiz, sacerdot a Lourdes de França

Pregària i dejuni

La mirada de l'Església sobre el que passa en el nostre món té un horitzó molt més ampli del particular de les situacions socials que ens toquen de viure a casa nostra. Potser ens agafa a després que el Romà Pontífex hagi convocat una jornada de pregària i dejuni per la pau per al pròxim 23 de febrer, divendres de la primera setmana de Quaresma, en especial per la situació a la República Democràtica del Congo i de Sudan del Sud; però ens ajuda a ampliar la mirada als sofriments, vinguin d'on vinguin i a sentir amb l'Església Universal i a tot el nostre món.

La Conferència Episcopal Espanyola ha editat un subsidi litúrgic per a celebrar aquesta jornada.

La República Democràtica del Congo fa uns vint anys que viu una guerra desgarradora: víctimes mortals constants, epidèmies, refugiats... A més, existeix tràfic il·legal de coltan –un material present en els *smartphones* i les *tablets*– i que finança les armes de les guerrilles en conflicte. És un mineral tacat de sang enmig d'un conflicte interminable.

Sudan del Sud està vivint un conflicte armat que crea una greu crisi humanitària amb molts desplaçats i amb el drama del nens soldats.

Una jornada, doncs, per a fer-nos pensar.

«L'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies temptat»

Diumenge I de Quaresma / Cicle B

Lectura del llibre del Gènesi

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.» Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.»

(9,8-15)

Salm responsorial

Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.

(Salm 24)

Lectura de la primera carta de sant Pere

Estimats: Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca. En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist, que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics i està a la dreta de Déu.

(3,18-22)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels. Després

d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.»

(1,12-15)

«Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida»

L'Esperit empeny cap al desert

Jean Hakolimana, prev.

En l'evangeli que llegim avui, l'Esperit empeny Jesús cap al desert. No és, doncs, una iniciativa seva. Allà Jesús és temptat per Satanàs, viu entre feres, però els àngels el serveixen. Les feres evoquen els perills que amenacen el projecte de Jesús. Els àngels, en canvi, evoquen la proximitat i la protecció de Déu. El desert, en la mentalitat jueva, és el lloc ideal per a escoltar Déu, lluny de tota distracció. Per això el diable també hi concentra la seva acció. Així el desert esdevé alhora lloc de proves i de creixement.

La comunitat cristiana està vivint el seu desert. No li falten feres, però tampoc àngels que la cuiden. Sociològicament, hom parla de crisi, secularització, etc. Més ben dit, com ho recorda el biblista Pagola, des d'una lectura de fe, n'hauríem de tenir una visió més creient. No serà Déu qui ens està empenyent a aquest «desert»? ¿No necessitàvem una mica d'això per a alliberar-nos de tanta vanagloria, poder mundà, vanitat i falsos èxits acumulats inconscientment durant tants segles? Mai no hauríem triat nosaltres aquests camins. «Aquesta experiència de desert, que anirà creixent en els propers anys, és un temps inesperat de gràcia i purificació que hem d'agrair a Déu. Ell continuarà cuidant el seu projecte. Només se'ns demana de rebutjar amb lucidesa les temptacions que ens poden desviar una vegada més de la conversió a Jesucrist» (Pagola). Quan Jesús surt del desert torna enfortit en la seva condició de Fill de Déu. El desert que afecta la comunitat cristiana té la seva gravetat. Tanmateix, seguint les petjades de Crist, en podem sortir enfortits en la nostra condició de deixebles seus.

La imatge

Un ocellot ombrívol acompanya Jesús al desert. Un ésser així més aviat el distreu del trobament amb el Pare i amb si mateix per a la missió que l'Esperit li ha marcat. I Jesús no es fa enrere.

Cadascú té deserts i diables: aquell o allò que fa per desviar-nos de les opcions preses. Caure en la temptació ens fa infidels al camí traçat. Si escoltem bé, tindrem àngels que ens serviran.

La temptació de Crist (1872). Vasily Surikov

Lit. hores: Setmana I

19 dilluns

—Sant Conrad, religiós (†1306)
Levític 19,1-2.11-18 / Salm 18 /
Mateu 25,31-46

20 dimarts

—Sant Maurici Proeta, prevere (†1544)
Isaïes 55,10-11 / Salm 33 /
Mateu 6,7-15

21 dimecres

—Sant Pere Damià, bisbe i doctor de l'Església (1007-1072)
Jonàs 3,1-10 / Salm 50 /
Lluc 11,29-32

22 dijous

—La Càtedra de Sant Pere, apòstol
—Santa Elionor, verge
I Pere 5,1-4 / Salm 22 /
Mateu 16,13-19

23 divendres

—Sant Policarp, bisbe i màrtir (†155)
Ezequiel 18,21-28 / Salm 129 /
Mateu 5,20-26

24 dissabte

—Sant Modest, bisbe (†486)
Deuteronomi 26,16-19 / Salm 118 /
Mateu 5,43-48

25 diumenge II de Quaresma / Cicle B

—Sant Romeu, religiós
—Sant Bartomeu de Poblet, abat
Gènesi 22,1-2.9a.10-13.15-18 /
Salm 115 / Romans 8,31b-34 /
Marc 9,2-10

Celebració de la Jornada de la Vida Consagrada

Josep Castellà

El dia 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor, fou la Jornada de la Vida Consagrada. Les diferents comunitats religioses de la diòcesi ho celebraren el cap de setmana.

Les comunitats de l'arxiprestat de Tàrraga es trobaren al santuari de Fàtima, on celebraren unes vespres solemnes preparades pels representants de les comunitats. La celebració fou presidida pel pare carmelita i prior del santuari dels Beats Carmelites i Mare de Déu del Carme, P. Manel Bonilla.

L'altar del santuari es decorà amb motius joiosos seguint el lema de la jornada, «Trobada amb l'amor de Déu», i al peu de l'altar els noms dels tres sacerdots recentment traspassats: Mn.

Josep Garriga, Mn. Joan Carreras i Mn. Ramon Roca.

Després es feren les oracions de la renovació de les persones consagrades. Així mateix, a l'ofertori, els religiosos/es i laics realitzaren l'ofrena simbòlica d'aquesta jornada formant una cadena amb moltes tires de paper de colors, enllaçant els noms dels tres preveres traspassats fins damunt l'altar del temple. També dues religioses feren unes pregàries finals.

Tancant aquesta Jornada Mundial de la Vida Consagrada hi hagué la veneració de la Mare de Déu de Fàtima amb el cant de l'Ave, per a continuar amb un berenar de germanor a les dependències del monestir de l'Amor Diví.

Aplec de l'Esperit

Tortosa 2018

Ja tenim aquí l'Aplec de l'Esperit 2018! Si ets jove, si Jesús és Algú important en la teva vida, si tens ganes de conèixer altres joves amb les mateixes inquietuds que tu, no en dubtis: vine a l'Aplec!

Com sempre, serà el cap de setmana de Pentecosta, 19-20 de maig. Aquest any seran dos dies d'activitats, xerrades, pregària, música i molts moments per a compartir la fe amb joves de totes les diòcesis catalanes. Enguany són la bonica ciutat de Tortosa i el delta de l'Ebre els llocs escollits pels bisbes per a demanar junts el do de l'Esperit. No t'ho perdís!

L'Aplec té un cost de 30 € per persona. Des del bisbat us podeu inscriure a la Delegació de Joventut (joventut@bisbatsolsona.cat, o al mòbil 659 925 382, Marc) per tal d'organitzar el desplaçament en autocar i realitzar la inscripció del grup.

Per a més informació, visiteu: <https://aplecdelesperit.cat/>

Mn. Lluís Ruiz nomenat sacerdot del Santuari de Lourdes de França

Redacció

El passat dia 11 de febrer de 2018, en el marc de les "Jornades del Febrer" que tenen lloc cada any al Santuari de Lourdes amb motiu de la Jornada Mundial del Malalt, es va fer públic el nomenament de Mn. Lluís Ruiz i Brichs com a coordinador de llengua hispana del Santuari de Lourdes de França.

Mn. Lluís Ruiz, prevere del Bisbat de Solsona, és el consiliari diocesà de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, des de l'any 2005, i el consiliari nacional de l'esmentada Hospitalitat des de fa 7 anys.

Mn. Lluís Ruiz va néixer a Cardona el dia 19 de febrer de 1976 i va ser ordenat prevere el dia 20 de juny de 2004. Durant aquests anys ha servit pastoralment les parròquies de Súrria, Casserres, Berga i Gironella. Ha estat delegat de Pastoral de la Salut i capellà de l'Hospital de Berga a més dels càrrecs esmentats en l'Hospitalitat de Lourdes.

Amb aquest nou càrrec, Mn. Lluís Ruiz deixa la parròquia de Gironella, de la qual ha estat rector durant els últims anys, i passa a residir al Santuari de Lourdes des d'on tindrà cura de totes les peregrinacions i l'acolliment de les persones que arribin de Catalunya i de tot l'Estat espanyol, així com d'altres països de parla hispana com ara Llatinoamèrica i Estats Units.

Mn. Lluís substitueix en el càrrec al P. Teótimó González que s'ha jubilat fa pocs mesos.

Visita del bisbe a la Fundació Obra Mercedària

Amb motiu del 800 aniversari de l'Orde de la Mercè, el senyor bisbe va visitar el provincial de l'orde, a Barcelona. En el marc d'aquesta visita, el bisbe Xavier va ser convidat a conèixer la Fundació Obra Mercedària. Aquesta fundació, que canalitza tota la tasca social dels mercedaris de la província d'Aragó, es va crear l'any 2007 sota un patronat format pel president (provincial), secretari i vocals. La seva tasca social està centrada en els presos i en la seva reinserció en la societat a través de llars d'acolliment.

Recordem que l'Orde de la Mercè va ser fundat a Barcelona per sant Pere Nolasc l'any 1218 amb la finalitat d'alliberar els cristians captius dels musulmans i la pirateria del Mediterrani. Adaptant-se als temps actuals, la missió de l'orde és la redempció de les noves formes d'esclavitud, com la dels presos, famílies desestructurades i marginades, dones maltractades, malalts, infants sense recursos...

El Papa als periodistes: no a les «fake news»

Raquel Parici

El Sant Pare exhorta els comunicadors del món a treballar per un periodisme de pau, «fet per persones i per a persones».

El neologisme *fake news* generalment fa referència a la desinformació difosa *online* o en els mitjans de comunicació tradicionals. Aquesta expressió es refereix a informacions infundades, basades en dades inexistents o distorsionades, que tenen com a finalitat enganyar o fins i tot manipular el lector per assolir determinats objectius, influenciar les decisions polítiques o obtenir guanys econòmics.

En aquest sentit, el successor de Pere assenyala que la prevenció i la identificació dels mecanismes de la desinformació requereixen també un discerniment atent i profund, que condueixin a desemmascarar la coneguda com a «lògica de la serp», capaç de camuflar-se a tot arreu i de mossegar. Es tracta de l'estratègia utilitzada per la «serp astuta» de la qual parla el llibre del Gènesi, la qual, en les albrors de la humanitat, va ser l'artífex de la primera *fake new* (cf. Gn 3,1-15), que va portar a les tràgiques conseqüències del pecat.

Missatge al Fòrum de Davos

Pel gener es va celebrar a Davos (Suïssa) el Fòrum Econòmic Mundial. El papa Francesc els va adreçar un missatge on els deia que salvaguardar la dignitat de la persona humana ha de ser un objectiu central. Especialment oferint a les persones oportunitats que siguin reals per a assolir un desenvolupament humà integral i posant en pràctica polítiques econòmiques que afavoreixin la família. Davant l'increment de la distància socioeconòmica, l'augment de diversos tipus de pobresa i les noves formes d'esclavitud, el Sant Pare demana que els models econòmics segueixin l'ètica del «desenvolupament sostenible i integral», que col·loqui la persona humana i els seus drets en el centre.

Per tal de donar «una nova direcció a la destinació del nostre món», el papa Bergoglio es refereix a la intel·ligència artificial, a la robòtica i a les innovacions tecnològiques, afirmant que s'han d'emprar al servei de la humanitat i en favor de la protecció de la casa comuna.

Renovació Carismàtica

Trobada anual: dia 25 de febrer.
Lloc: la Balmesiana, Duran i Bas, 9, Barcelona 08002. Predicador: Mns. Joan-Enric Vives, arquebisbe d'Urgell. Lema: «La multitud dels creients tenien un sol cor i un mateix esperit» (Ac 4, 32a). Hi sou tots convidats!

Informació: Mariona, tel 649 118 165 i www.renovacio.cat.

L'article

Anem, anem a doctrina!

Valentí Miserachs, prev.

Amb quin delit ho cantàvem quan érem minyons! L'airosa melodia de Mn. Romeu era pensada per als infants, i era música excel·lent, i de casa. Del catecisme, doncs, se'n deia la «doctrina». D'un individu més o menys curt de gambals, es deia: «És més ruc que la canya de dir doctrina.» De fet, el senyor rector feia les preguntes amb una canya a la mà i, si convenia, la feia bronzir damunt el cap d'agun distret.

La «doctrina» esdevingué després «catecisme», i ara «catequesi». De les potències de l'ànima, la que més es feia servir era la memòria; l'enteniment, relatiu a la nostra edat, podia anar madurant amb el temps. Ara es tendeix a prescindir de la memòria, mentre que és el puntal, la crossa de l'enteniment. Sempre tindrè present el que em va dir el Dr. Masnou en manifestar-li jo la preocupació d'haver de donar raó de cent tesis en l'examen final de llicència en teologia: «Recorda't del catecisme!» Va ser, de fet, la meua taula de salvació!

Apreníem el catecisme en l'edició bilingüe del bisbat de Vic que portava la data –fixem-nos-hi bé!– de 1939. Sí, l'Església va ser l'única institució que no va renunciar mai a la llengua del poble (oficialitats a part).

En la lliçó sobre la penitència, es distingia entre la «contrició» («Déu meu, em pesa d'haver-vos ofès per ser vós qui sou, bondat infinita»), i l'«atrició» («em pesa perquè em podeu castigar amb l'infern»). Qui seria capaç avui de remarcar aquesta distinció?

Hi ha fronteres de l'ànima que no es poden traspassar

De segur que no la saben aquesta gent que han engarjolat alguns dels nostres prohoms. He llegit amb estupor que, com a condició per a l'alliberament, se'ls demana «contrició»! No pot ser!

La pretensió d'arrenegar un penediment que equivaldria a renunciar a la pròpia persona seria voler manipular l'esfera d'una llibertat que el mateix Déu respecta escrupolosament: «Qui t'ha creat sense tu, no et salvarà sense tu» (sant Agustí). Només l'«atrició» seria compatible amb la situació de qui, tenint la consciència tranquil·la, es troba entre reixes.

Per això convindria que els qui exigeixen «contrició» fessin un curs de catecisme, però del d'abans, del temps de «la canya de dir doctrina», per tal que els quedés ben clar que hi ha fronteres que no es poden traspassar, les fronteres de l'ànima on Déu mateix ha escrit un peremptori: No passeu!

El llibre

Recollint el centenari de Torras i Bages

ISCRVic

Ja és a disposició del públic el volum 37 de la Col·lecció Textos de l'ISCRVic, *Torras i Bages, bisbe de Vic. Centenari de la mort (1916-2016)*.

Els autors són Valentí Miserachs, Jordi Bohigas, Jordi Figuerola, Ignasi Roviró, Barbara Marchi i Jaume Medina.

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic, adherint-se a les celebracions del centenari del seu decés en el marc del projecte EPISCOPUS, ofereix en aquest volum continguts de les jornades acadèmiques celebrades el 10 i 11 de maig del 2016.

Així s'afegeixen algunes perspectives d'interès a la ja llarga bibliografia existent sobre la vida i obra d'aquest gran bisbe de Vic i de Catalunya.

S'agraeix el suport de la Fundació Puig Porret.

Missatge del Sant Pare Francesc per a la Quaresma 2018

Sant Pare Francesc

Estimats germans i germanes,
Un cop més ens surt a l'encontre la Pasqua del Senyor. Per preparar-nos per rebre-la, la Providència de Déu ens ofereix cada any la Quaresma, «signe sacramental de la nostra conversió», que anuncia i realitza la possibilitat de tornar al Senyor amb tot el cor i amb tota la vida.

Com tots els anys, amb aquest missatge desitjo ajudar tota l'Església a viure amb goig i amb veritat aquest temps de gràcia; i ho faig inspirant-me en una expressió de Jesús en l'Evangeli de Mateu: «El mal s'escamparà tant, que l'amor de molts es refredarà» (24,12).

Aquesta frase es troba en el discurs que parla de la fi dels temps i que està ambientat en Jerusalem, en la muntanya de les Oliveres, precisament allí on començarà la passió del Senyor. Jesús, responent una pregunta dels seus deixebles, anuncia una gran tribulació i descriu la situació en la que podria trobar-se la comunitat dels fidels: enfront dels esdeveniments dolorosos, alguns falsos profetes enganyaran molta gent fins a amenaçar amb apagar la caritat en els cors, que és el centre de tot l'Evangeli.

Els falsos profetes

Escoltem aquest passatge i preguntem-nos: quines formes prenen els falsos profetes?

Són com «encantadors de serps», o sigui, s'aprofiten de les emocions humanes per esclavitzar les persones i dur-les on ells volen. Quants fills de Déu es deixen fascinar per les seduccions d'un plaer momentani, al qual se'l confon amb la felicitat. Quants homes i dones viuen encantats per la il·lusió dels diners, que els fa en realitat esclaus del lucre o d'interessos mesquins. Quants viuen pensant que es valen per si mateixos i cauen presos de la soledat.

Uns altres falsos profetes són aquells «xarlatans» que ofereixen solucions senzilles i immediates per als sofriments, remeis que tanmateix són completament inútils: quants són els joves als quals se'ls ofereix el fals remei de la droga, d'unes relacions d'«usar i llençar», de guanys fàcils però deshonestos. Quants es deixen captivar per una vida completament virtual, en la que les relacions semblen més senzilles i ràpides però que després resulten dramàticament sense sentit. Aquests estafadors no només ofereixen coses sense valor sinó que treuen el que és més valuós, com la dignitat, la llibertat i la capacitat d'estimar. És l'engany de la vanitat, que ens duu a presumir de les nostres qualitats..., fent-nos caure en el ridícul; i el ridícul no té marxa enrere. No és una sorpresa: des de sempre el dimoni, que és «mentider i pare de la mentida» (Jn 8,44), presenta el mal com a bé i el que és fals com a veritable, per confondre el cor de l'home. Cadascú de nosaltres, per tant, està cridat a discernir i examinar en el seu cor si se sent amenaçat per les mentides d'aquests falsos profetes. Hem d'aprendre a no quedar-nos en un nivell immediat, superficial, sinó a reconèixer quines coses són les que deixen al nostre interior una petjada bona i més duradora, perquè venen de Déu i certament serveixen per al nostre bé.

